

การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดการเสริมสร้างคุณภาพ
นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

A Study of the State of Academic Management According to the
Concept of the Quality of Gifted Students' Enhancement toward
Sustainable Development

พรพรรณ ธรรมชาดา, ปองสิน วิเศษศิริ และพฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากรอบแนวคิด สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดการเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การงานอาชีพและเทคโนโลยี จากโรงเรียนในโครงการห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 195 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ดัชนีค่าความต้องการจำเป็นด้วยเทคนิค PNImodified

ผลการวิจัยพบว่า แนวคิดเชิงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมี 3 แนวคิด ได้แก่ 1) การบริหารงานวิชาการ 2) การเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ และ 3) การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยสภาพที่พึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสภาพปัจจุบันในทุกด้าน และสภาพที่พึงประสงค์ต่อการพัฒนาอย่างเร่งด่วนมากที่สุด พิจารณาจากค่าดัชนีความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด พบว่า ด้านการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาหลักสูตรตามลำดับ ส่วนด้านการเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แก่ การคิดขั้นสูงและการแก้ปัญหามุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน การเป็นผู้นำและการปรับตัวมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารมุ่งสู่การพัฒนา

ທີ່ຢັ້ງຢືນຕາມລຳດັບ ຂອນທີ່ປ່ອຈັຍກາຍນອກທີ່ມີຄ່າດ້ວຍຄວາມຕ້ອງການຈຳເປັນສູງທີ່ສຸດ ໄດ້ແກ່ ສກພ
ສັງຄມ ສກພເສຣະຮູ້ກິຈ ນໂຍບາຍດ້ານການສຶກສາສໍາໜັບນັກຮຽນທີ່ມີຄວາມສາມາດພິເສດຂອງຮັ້ງ
ແລະສກພເທໂຄໂນໂລຢີຕາມລຳດັບ

ຄໍາສຳຄັນ : ການບະລິການງານວິຊາກາຮ / ຄຸນກາພັນນັກຮຽນທີ່ມີຄວາມສາມາດພິເສດ /
ການພັນນາທີ່ຢັ້ງຢືນ

Abstract

The objective of this research was to study a conceptual framework, the current state, expected state and priority needs of the academic management according to the concept of the quality of gifted students' enhancement toward sustainable development. Mixed-method methodology was applied. Participants included administrators, associate school administrators for academic affairs and heads of learning strands. The data were gathered from 195 schools under the Office of the Basic Education Commissions (Enrichment Science Classroom). The instruments were questionnaires and structured interviews. Descriptive statistics were used to acquire frequency, percentage, mean, and standard deviation, and the Modified Priority Needs index (PNIModified) technique was used for data analysis.

The findings were as follows: the conceptual theories consisted of three concepts which were 1) academic management, 2) the concept of quality of gifted students' enhancement and 3) sustainable development. Afterwards, the process showed the highest to lowest priority needs index as follows: 1. School management through measurement and evaluation, teaching and learning, and curriculum development; 2. The concept of the quality of gifted students' enhancement toward sustainable development was based on higher-order thinking and learners' own solutions toward sustainable development, the leadership and adaptability toward sustainable development,

technology and communication skills toward sustainable development; and 3. External factors were social, economic, public policy and technology, respectively.

KEYWORDS: ACADEMIC MANAGEMENT / THE QUALITY OF GIFTED STUDENTS' ENHANCEMENT / SUSTAINABLE DEVELOPMENT

บทนำ

กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษเป็นที่สนใจมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นประเทศใดในโลก จากการสำรวจและวิจัยที่ใช้เป็นประจำในการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษ (Gifted Education) กลุ่มเด็ก Gifted คือ เด็กที่มีความสามารถพิเศษมากกว่า 1 ด้านขึ้นไป ซึ่งจะมีประมาณ 3% ส่วนเด็ก Talented คือ เด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง มีประมาณ 20 – 30 % และเด็กที่มีความสามารถพิเศษในระดับสูงมาก (Highly Gifted) ซึ่ง คนทั่วไปเรียกว่า “เด็กอัจฉริยะ” มีประมาณอย่างน้อย 0.06 % ของเด็กทั้งหมด (อุษณีย์ โพธิสุข, 2543) สำหรับประเทศไทยเด็กที่มีศักยภาพสูงถึงสูงมากพอก็จะเป็นอัจฉริยะ หรือมีความสามารถเป็นเลิศ จากการคาดการณ์โดยยึดหลักสถิติในเด็กที่เกิดประมาณ 7-8 แสนคนต่อปี จะมีเด็กที่มีศักยภาพเพียงพอก็จะเป็นผู้นำในสาขات่างๆอย่างน้อยร้อยละ 1-3 ต่อสาขา หากรวมเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึงเด็กมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะมีเด็กจำนวนมากที่มีพลังความสามารถที่รอการค้นพบและรอการพัฒนากระจายอยู่ทั่วประเทศไทย เด็กเหล่านี้หากได้รับโอกาสพัฒนาเต็มตามศักยภาพจะสามารถสร้างประโยชน์ให้แก่ประเทศทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม (คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ, 2554)

แม้ว่าอุดมการณ์ในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษจะเคยปรากฏตามเอกสารแนวทางหรือข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการศึกษาในหลายวาระ แต่ในทางปฏิบัติยังมีการดำเนินการอย่างจริงจัง เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษยังไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเต็มศักยภาพ ปัจจุบันเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษโดยเฉพาะด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ยังคงได้รับการศึกษาในลักษณะเดียวกับเด็กและเยาวชนปกติทั่วไป ซึ่งนอกจากจะไม่สามารถส่งเสริมให้พัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพแล้ว บางกรณีอาจทำให้พัฒนาระบบของเด็กและเยาวชนเหล่านี้มีความแตกต่างจากเด็กปกติและยังไม่เป็นที่ยอมรับของครูและโรงเรียน บางกรณีมีความรุนแรงถึงขั้นถูกปฏิเสธที่จะให้ศึกษาอยู่ในโรงเรียนต่อไป ดังที่มีหลักฐานปรากฏเป็นข่าวทางสื่อมวลชน (ธงชัย ชิวปรีชา, 2555) สอดคล้องกับ อุษณีย์ โพธิสุข (2541) ได้กล่าวว่า นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษมีปัญหาใน

ເຮືອງກາວຄວາມເຄີຍດບາກກັບແຮງກດດັນຈາກສັງຄມ ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກວ່າມີການແປ່ງຂັນດ້ານ ການເຮືອງສູງ ການເຮືອງທີ່ມາກເກີນໄປທຳໃໝ່ມີເວລາ ມີອັດຮາກເລີກເຮືອງການສັງຄົມຂອງນັກເຮືອງທີ່ເຮືອງກ່າວະດັບສູງ 5% ຂອງຂັນເຮືອງ ເດັກທີ່ທີ່ການເຮືອງການສັງຄົມມີຄື່ງ 53% ເປັນເດັກອຳລາດກວ່າ ເດັກທີ່ໄປ ດັນອັຈນຮົມຮີ 63% ຕິດສິ່ງເສັ່ນຕິດ ແລະ ກລຸມທີ່ໄຟຕ້າຍມາກທີ່ສຸດ ຄື່ອ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມອຳລາດ ກວ່າ ດັນອຳລາດ

ອຸ່ນຮູ້ຮົງວົງ (2555) ພບຂໍ້ມູນຈາກການວິຈັດ ແລະ ການສໍາວົງຈາກການສະນາວ່າ ນັກເຮືອງທີ່ມີຄວາມສາມາຄົມ ທີ່ມີສັກຍາພາສູງສ່ວນໃໝ່ໄໝໄດ້ຮັບການສຶກສາທີ່ເໝາະສົມກັບ ສັກຍາພາ ບາງຄົນກາລາຍເປັນຜູ້ສ້າງປັບປຸງທາໃກ້ກັບສັງຄມ ດັນຜູ້ທີ່ເກີ່ວຂ້ອງຍັງຂາດຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈເກີ່ວກັບການເສາະຫາ/ຄັດເລືອກນັກເຮືອງເຂົ້າໂຄຮງການຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາຄົມ ວິຊາກັດເລືອກທໍາອ່າງໄຮ ໃຊ້ເຄື່ອງມືອ່ອໄຮວັດ ບຸກຄາກຮັບອຳນົມມີຄຸນລັກຄະນະຍ່າງໄຮ ໄນມື່ນໃຈວ່າ ຜູ້ທີ່ຖຸກຄັດເລືອກມາເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາຄົມຈິງຫຼືໄມ່ ທີ່ອຳນາດໂຄຮງການເລືອກໄປແລ້ວແຕ່ມາພບ ກາຍຫລັງວ່າຜູ້ທີ່ຖຸກຄັດເລືອກລາອົກຈາກໂຄຮງການ ແລະ ບາງຄົນເຮືອງຈົນຈະການສຶກສາຮັບສູງສຸດ ແລ້ວໄນ້ໄປທຳມານີ້ໃນສາຂາທີ່ເຮືອງມາ ຄື່ອວ່າສູງເສີຍທີ່ທັງບປະມານ ເສີຍທັງພາກບຸກຄາກທີ່ ດັດໜ້າວ່າຈະໃໝ່ມາເປັນຜູ້ນຳຂອງປະເທດຕ່ອໄປໃນແນ່ນຕ່າງ ຈະ

ອ່າຍ່າໄຮກໍ່ຕາມຜົນຈາກຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງພັດນາເສເຮັດກິຈແລະ ສັງຄມຂອງປະເທດໄທ ໂດຍການເຮັດວຽກລົງທຸນໃນການຜົນສິນຄ້າທີ່ມາຈາກທັງພາກຮຽມຈາຕີ ໂດຍໄນ້ໄດ້ຄຳນົງຄື່ງ ການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມຈາກການຜົນສິນຄ້າ ແລະ ການເຮັດວຽກພັດນາເພື່ອແກ້ປັບປຸງທາເພາະໜ້າທີ່ຜ່ານມາ ທຳໄໝເກີດການພັດນາທີ່ໄນ້ໄດ້ສັດສ່ວນ ເຊັ່ນ ປັບປຸງທາຄວາມເລື່ອມລ້າຂອງຮາຍໄດ້ຂອງປະເທດໃນ ກາຍສ່ວນຕ່າງ ຈະ ປັບປຸງທາສັງຄມ ວັດນອຮມ ແລະ ປັບປຸງທາການທໍາລາຍທັງພາກຮຽມຈາຕີທີ່ຍັກຈະ ພື້ນົງ ຈົນສັງຜົນກະທຸບຕ່ອງຄຸນພາບຊີວິຕຂອງປະເທດ (ສຳນັກງານພັດນາວິທະຍາສາສົກລະເກມ, ເທັກໂນໂລຢີແຫ່ງຈາຕີ, 2556) ດັນພະພຣມຄຸນກາວຄົນ (ປ.ອ.ປຢຸຕໂຕ) (2552) ໄດ້ວິເຄາະໄວ້ວ່າ ສິ່ງທີ່ທຳໄໝເກີດປັບປຸງທາຫຼືວິກຸດໃນການພັດນາ ຄື່ອ ຄວາມເຈົ້າຍື່ອມີນຸ່າຍໍ່ນະແຕ້ໂລກທາຍນະ ດັ່ງນັ້ນທາງຮອດຂອງວິກຸດ ຄື່ອ ການທັນການພັດນາ ຍອນຮັບຄວາມຝຶດພລາດ ສ້າງຮູ້ນາຄວາມຄົດ ໃ້ໄນ້ພັດນານຸ່າຍໍ່ໃຫ້ຖຸກທາງບົນຮູ້ນາຄວາມສັ້ມພັນອົງກັບຮຽມຈາຕີທີ່ຖຸກຕ້ອງ ແລະ ເຮັມຕັ້ນການພັດນາ ດ້ວຍວິຊີ່ໃໝ່ທີ່ເຮືອງກ່າວ່າການພັດນາທີ່ຍັງຍືນ

ການພັດນາທີ່ຍັງຍືນ (Sustainable Development) ເປັນເຮືອງຂອງການບຣິຫາຣັດກາ ແລະ ການກຳນົດກູງເກີນທີ່ໃນການດຳຮັດຊີວິຕກັບການໃຊ້ທັງພາກຮຽມຈາຕີທີ່ມີອຸ່ນຍຸ່ງຍື່ງຈຳກັດ ເພື່ອໃຫ້ສາມາຄົມຕອບສົນອງຄວາມຕ້ອງການຂອງມຸນຸ່າຍໍ່ໂດຍທີ່ໄນ້ມີການທໍາລາຍຄວາມຄອງຢູ່ຂອງຮະບບ ຮຽມຈາຕີແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສາມາຄອນຮັກຍົກການດຳຮັດຍຸ່ນແບບສົມດຸລ ເພື່ອປະເກຮົ່ວ່າຕ່ອງ ໄປ (ຈິຣສັກຕິ່ສູ້ຮັກພິພຣອນ, 2554) ສອດຄລ້ອງກັບຢູ່ເສດຖະກິນ (UNESCO, 2005) ແລະ ພຖາກີ

ศิริบรรณพิทักษ์ (2555) ที่กล่าวว่า การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นการพัฒนาที่มีความสมดุลระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ในสังคม คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งทั่วโลกได้ตระหนักร่วมกันว่า “การศึกษา” เป็นเครื่องมือสำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืน พัฒนาการทางเศรษฐกิจของโลกที่เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วในศตวรรษที่ 21 กำลังสร้างภาระอย่างใหญ่หลวงให้แก่สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรของโลก ทางออกเดียวที่จะสร้างหลักประกันถึงอนาคตที่ยั่งยืนให้แก่ลูกหลานของเรารaได้ คือ ปลูกฝังให้ทุกคนได้เรียนรู้การพัฒนาที่ยั่งยืน

ประเทศไทยในโลกยุคใหม่ไม่ต่างจากบริบทซึ่งตั้งได้และล้มได้ ดังนั้น การสร้างประชาชนที่มีความรู้ สร้างสภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่ที่จะให้พวกรเข้ายู่ช่วยสร้างประเทศไทยได้อย่างยั่งยืนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ ซึ่งawan เอนริเก้ได้ให้ข้อเสนอแนะนายกรัฐมนตรีว่าครรภ์คนไทยที่มีความรู้ซึ่นนำมำทำงานให้เป็นประโยชน์กับประเทศไทย เยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ มีศักยภาพที่จะทำประโยชน์สูงให้กับประเทศไทยในอนาคตอยู่ที่ได และจะมีโอกาสได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพของตนหรือไม่ตามที่ ยงยุทธ ยุทธวงศ์ (อ้างถึงใน สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2550) ได้เขียนในคำนำของหนังสือแปล AS THE FUTURE CATCHES YOU ของ ชวนิต ศิริวงศ์ ก็ และ สมสกุล แผ่นดินดามุข จึงเป็นเครื่องยืนยันได้ว่าการพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเป็นผู้กำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศไทย

จากการความสำคัญ และสภาพปัจจุหาดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้การเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ซึ่งการที่จะพัฒนาได้นั้น จำเป็นต้องเข้าใจสมรรถนะหรือคุณลักษณะของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษที่มีลักษณะต่างจากนักเรียนปกติ ทั้งนี้การศึกษาคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ จำกสมรรถนะหรือคุณลักษณะของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษตามแนวคิดของนักวิชาการ พบว่า สมรรถนะหรือคุณลักษณะของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษตามแนวคิดของนักวิชาการ พบว่า สมรรถนะหรือคุณลักษณะของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ นักเรียนที่มีองค์ประกอบหลัก 3 ด้าน คือ การคิดขั้นสูงและการแก้ปัญหา การเป็นผู้นำและการปรับตัว ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาเด็กกลุ่มนี้ ได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ (รงชัย ชิวประชา, 2555; วสัน ปุนผล, 2551; อุษณี อนุรุทธวงศ์, 2555; Bett, 2009; Gagne, 2004; Reis & Renzuli, 2010; Sternberg, 2004; U.S. Office of Education, 1993)

นอกจากนี้การจัดการศึกษายังต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการบูรณาการแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนเข้ากับระบบการศึกษา โดยนักเรียนจะได้รับการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาเพื่อให้ได้ผลลัพธ์

การเรียนรู้ที่มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนใน 4 ด้าน คือ ผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านสิ่งแวดล้อม ผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านสังคม ผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจ และผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านการคิดเชิงระบบ นักเรียนจะสามารถเข้าใจพื้นฐานแนวคิดของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีค่านิยมเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาที่มีดุลยภาพระหว่างมิติทางสิ่งแวดล้อม สังคมและเศรษฐกิจอย่างเกือบกูลกัน (พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์, 2555; เพื่อรองรับ บริเดดิก, 2555; ยุพา เวียงกมล อั๊ดโดดตร, 2554; Ontario Learning for Sustainability Partnership [OLSP], 1996)

ขณะที่การบริหารสถานศึกษาเพื่อจัดการศึกษาและพัฒนาคุณภาพนักเรียน มีภาระงานในหน้าที่รับผิดชอบอยู่ 4 งาน ประกอบด้วย 1) การบริหารวิชาการ 2) การบริหารงบประมาณ 3) การบริหารบุคคล และ 4) การบริหารทั่วไป ซึ่ง ยุพา เวียงกมล อั๊ดโดดตร (2554) กล่าวว่า จุดเน้นการพัฒนาคุณภาพนักเรียนที่มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้บรรจุอยู่ในงานบริหารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผล

เหตุผลที่กล่าวมาเป็นลำดับข้างต้นเป็นแรงกระตุ้นและความท้าทายว่า กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งผู้วิจัยศึกษาจากโรงเรียนในโครงการห้องเรียนพิเศษ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 195 โรง ทั่วประเทศ หากได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสม มีศักยภาพสูงสุดจะเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและมีคุณค่าต่อสังคมไทยมาก เพียงใด แต่มีคำถามที่ว่า จะพัฒนาอย่างไร มากน้อยแค่ไหนตามความต้องการจำเป็น และควรมีสภาพการบริหารงานวิชาการที่เหมาะสมอย่างไร เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายหรือวางแผนการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลที่ไปเสริมสร้างให้นักเรียนมี ความสามารถและทักษะที่มีคุณภาพสูงเยี่ยมตามสมรรถนะหรือคุณลักษณะของนักเรียน ที่มีความสามารถพิเศษมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษารอบแนวคิดของการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดการเสริมสร้าง คุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นอย่างไร
2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของ การบริหารงานวิชาการตามแนวคิดการเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิด 3 กรอบ ได้แก่ 1) แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ 2) แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ และ 3) แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน มีรายละเอียด ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2550 (จามจุรี จำเมือง, 2552; เนลี่ยารี พิบูลชน และคณะ, 2554; บริยาร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553; ผดุง อารยะวิญญุ และคณะ, 2551; สมาน อัศวภูมิ, 2551; Fry et al., 2009) เพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิด ประกอบด้วย 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน และ 3) การวัดและประเมินผล

2. แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์สมรรถนะหรือคุณลักษณะของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษเพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิด ประกอบด้วย 1) การคิดขั้นสูงและการแก้ปัญหา 2) การเป็นผู้นำและการปรับตัว และ 3) การใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร (ธงชัย ชีวประชา, 2555; วสัน พุ่มผล, 2551; อุษณី อน្តុរុទ័រុងស៊ី, 2555; Bett, 2009; Gagne, 2004; Reis & Renzuli, 2010; Sternburg, 2004; U.S. Office of Education, 1993)

3. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ของ OLSP (1996) ศึกษาแนวการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติ ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิด ประกอบด้วย 1) ผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านสิ่งแวดล้อม 2) ผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านสังคม 3) ผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจ และ 4) ผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านการคิดเชิงระบบ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูล

ประชากร ได้แก่ โรงเรียนในโครงสร้างห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 195 โรง ทั่วประเทศ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น

(Confidence Interval) 95% ໃຊ້ວິສຸມອ່າງຈ່າຍ (Simple Random Sampling) ເກີບຂໍອນນຸລ ຈາກໂຮງຮຽນທີ່ເປັນກຸ່ມຕົວອ່າຍ່າງ ຈຳນວນທັງສິ້ນ 156 ໂຮງ ຜູ້ທີ່ຂໍ້ມູນ ໄດ້ແກ່ 1) ຜູ້ອຳນວຍການ ໂຮງຮຽນ 2) ຮອງຜູ້ອຳນວຍການໂຮງຮຽນ ແລະ 3) ຄຽງໜ້າກຸ່ມສາරະກາຮເຮີຍຮູ້ຄົນິຕຸສາສົກ ວິທີຢາສາສົກ ກາຮຈານອາຈີປແລະເທັກໂນໂລຢີ ຈຳນວນ 723 ດາວ

2. ເຄື່ອງມືອີ້ນໃຫ້ໃນການວິຈີຍ ໄດ້ແກ່ ແບບສອບຄາມ ແລະ ແບບສົມກາເໝົນແບບມືໂຄຮສ້າງ

3. ສັດຕິທີ່ໃຫ້ໃນການວິຈີຍ ໄດ້ແກ່ ດ່າວວິມ ອີ່ ຮ້ອຍລະ ດ່າເລີ່ມ ສ່ວນເປີຍເບັນມາຕຽບຮູ້ ແລະ ກາຮວິເຄຣະໜີ້ດ້ານນີ້ກວມຕ້ອງການຈຳເປັນດ້ວຍເທັກນິກົດ PNIModified

4. ຂັ້ນຕອນໃນການດຳເນີນການວິຈີຍ

ຂັ້ນຕອນທີ່ 1 ສຶກຂາແນວຄົດ ທຖານ ຈາກເອກສາຮແລະ ຈານວິຈີຍທີ່ເກີຍວ່າຂ່ອງກັບ ກາຮບັນຫາງານວິຊາກາຮຕາມແນວຄົດກາຮເສີມສ້າງຄຸນກາພັນກີເຮີຍນທີ່ມີກວມສາມາດພິເສະໜຸ່ງສຸກຮັກພັນນາທີ່ຍິ່ງຍືນ ທັງໃນປະເທດແລະຕ່າງປະເທດ ເພື່ອກຳນົດດຽວກັນແນວຄົດໃນການວິຈີຍ

ຂັ້ນຕອນທີ່ 2 ສຶກຂາສພາພັບຈຸບັນ ສພາທີ່ພຶກປະສົງ ແລະ ກວມຕ້ອງການຈຳເປັນຂອງ ກາຮບັນຫາງານວິຊາກາຮຕາມແນວຄົດກາຮເສີມສ້າງຄຸນກາພັນກີເຮີຍນທີ່ມີກວມສາມາດພິເສະໜຸ່ງສຸກຮັກພັນນາທີ່ຍິ່ງຍືນ ໂດຍໃຫ້ແບບສອບຄາມ ແບບສົມກາເໝົນແບບມືໂຄຮສ້າງ ແລະ ວິເຄຣະໜີ້ຂໍ້ມູນດ້ວຍສົດຕິເຊີງປະປາຍ

ຜລກາຮວິຈີຍ

1. ກ່ອບແນວຄົດທີ່ເກີຍວ່າຂ່ອງກັບກາຮບັນຫາງານວິຊາກາຮຕາມແນວຄົດກາຮເສີມສ້າງ ຄຸນກາພັນກີເຮີຍນທີ່ມີກວມສາມາດພິເສະໜຸ່ງສຸກຮັກພັນນາທີ່ຍິ່ງຍືນ ມີດັ່ງນີ້

1.1 ກາຮບັນຫາງານວິຊາກາຮ ປະກອບດ້ວຍ 1) ກາຮພັນນາຫລັກສູງ 2) ກາຮຈັດກາຮເຮີຍນ ກາຮສອນ ແລະ 3) ກາຮວັດແລະປະເມີນຜລ

1.2 ກາຮເສີມສ້າງຄຸນກາພັນກີເຮີຍນທີ່ມີກວມສາມາດພິເສະໜຸ່ງສຸກຮັກພັນນາທີ່ຍິ່ງຍືນ ປະກອບດ້ວຍ 1) ກາຮຄົດຂັ້ນສູງແລະກາຮແກ້ປ່ອງຫາ 2) ກາຮເປັນຜູ້ນຳແລະກາຮປັບຕ້ວ ແລະ 3) ກາຮໃໝ່ເທັກໂນໂລຢີ ແລະ ກາຮສື່ອສາຮ

1.3 ກາຮພັນນາທີ່ຍິ່ງຍືນ ປະກອບດ້ວຍ 1) ພລລັບພົມກາຮເຮີຍຮູ້ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ 2) ພລລັບພົມກາຮເຮີຍຮູ້ດ້ານສັງຄມ 3) ພລລັບພົມກາຮເຮີຍຮູ້ດ້ານເສເຮ່ອຮູ້ກິຈ ແລະ 4) ພລລັບພົມກາຮເຮີຍຮູ້ດ້ານກາຮຄົດເຊີງຮະບບ

2. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดการเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนโดยภาพรวม มีดังนี้

สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดการเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลตามลำดับ ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากัน คือ การพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวัดและประเมินผล ส่วนความต้องการจำเป็นที่มากที่สุด คือ การวัดและประเมินผล แสดงว่า ด้านการวัดและประเมินผลเป็นด้านที่มีความต้องการจำเป็นอย่างเร่งด่วนมากที่สุด สำหรับความต้องการจำเป็นขององค์ประกอบการเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนโดยภาพรวม พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด คือ การคิดขั้นสูงและการแก้ปัญหามุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน รองลงมา คือ การเป็นผู้นำและการปรับตัวมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนตามลำดับ แสดงว่า การคิดขั้นสูง และการแก้ปัญหามุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นด้านที่มีความต้องการจำเป็นอย่างเร่งด่วนมากที่สุด

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดการเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สภาพเทคโนโลยี และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สภาพสังคม สำหรับความต้องการจำเป็น พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด คือ สภาพสังคม สภาพเศรษฐกิจ นโยบายด้านการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษของรัฐ และสภาพเทคโนโลยีตามลำดับ แสดงว่า สภาพสังคมเป็นด้านที่มีความต้องการจำเป็นอย่างเร่งด่วนมากที่สุด

ตาราง 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดการเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดยภาพรวม

การบริหารงานวิชาการตามแนวคิดการเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการจำเป็น	
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	PNI _{Modified}	ลำดับ
1. การพัฒนาหลักสูตร	3.69	0.78	มาก	4.55	0.62	มากที่สุด	0.233	3
1.1 การคิดขั้นสูงและการแก้ปัญหา	3.66	0.77	มาก	4.54	0.62	มากที่สุด	0.240	1
มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน								
1.2 การเป็นผู้นำและการปรับตัวมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน	3.69	0.77	มาก	4.56	0.61	มากที่สุด	0.235	2
1.3 การใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร	3.72	0.81	มาก	4.55	0.64	มากที่สุด	0.223	3
มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน								
2. การจัดการเรียนการสอน	3.68	0.79	มาก	4.55	0.63	มากที่สุด	0.236	2
2.1 การคิดขั้นสูงและการแก้ปัญหา	3.65	0.78	มาก	4.54	0.62	มากที่สุด	0.244	1
มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน								
2.2 การเป็นผู้นำและการปรับตัวมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน	3.70	0.79	มาก	4.56	0.63	มากที่สุด	0.232	2
2.3 การใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร	3.69	0.81	มาก	4.54	0.63	มากที่สุด	0.230	3
มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน								
3. การวัดและประเมินผล	3.66	0.80	มาก	4.54	0.63	มากที่สุด	0.240	1
3.1 การคิดขั้นสูงและการแก้ปัญหา	3.63	0.80	มาก	4.54	0.62	มากที่สุด	0.251	1
มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน								
3.2 การเป็นผู้นำและการปรับตัว	3.70	0.82	มาก	4.54	0.64	มากที่สุด	0.227	3
มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน								
3.3 การใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร	3.65	0.79	มาก	4.53	0.64	มากที่สุด	0.241	2
มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน								
รวมเฉลี่ย	3.68	0.79	มาก	4.55	0.63	มากที่สุด	-	-

ตาราง 2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดการเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษบุ่งบุ่นการพัฒนาที่ยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในออกโดยภาพรวม

ปัจจัยภายนอก	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการจำเป็น	
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	PNI _{Modified}	ลำดับ
1. นโยบายด้านการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษของรัฐ	3.73	0.75	มาก	4.56	0.62	มากที่สุด	0.223	3
2. สภาพเศรษฐกิจ	3.70	0.77	มาก	4.55	0.63	มากที่สุด	0.230	2
3. สภาพสังคม	3.69	0.78	มาก	4.55	0.63	มากที่สุด	0.233	1
4. สภาพเทคโนโลยี	3.78	0.75	มาก	4.58	0.62	มากที่สุด	0.212	4
รวมเฉลี่ย	3.73	0.76	มาก	4.56	0.63	มากที่สุด	-	-

อภิรายผล

การศึกษาในครั้งนี้ พบประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิรายผล คือ สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดการเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษบุ่งบุ่นการพัฒนาที่ยั่งยืน มีรายละเอียด ดังนี้ ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดการเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษบุ่งบุ่นการพัฒนาที่ยั่งยืน จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายในโดยภาพรวม ด้านมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลตามลำดับ เพื่อไปเสริมสร้างให้ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษมีความเป็นผู้นำและการปรับตัวมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน การใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการคิดขั้นสูงและการแก้ปัญหามุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนให้ ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการในด้านการพัฒนาหลักสูตรเป็นลำดับที่หนึ่งอยู่ ในระดับมาก รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นเข็มทิศในการขับเคลื่อน การบริหารงานของสถานศึกษา มีการพัฒนาหรือจัดทำหลักสูตรขึ้นใหม่ที่แตกต่าง จากหลักสูตรปกติ เพื่อเป็นทางเลือกที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียน เป็นรายบุคคล โดยใช้หลักสูตรตามแนวทางของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และ

ເທັດໂນໂລຢີ (ສສວທ.) ມີນັກວິຈີຍພື້ເລີ່ມ ໂຄງງານຝຶກງານກັບນັກວິຈີຍໃນມາດຫາວິທາລ້າຍ ມີກິຈຈະກົມສະເໜີມສັກຍາພາຫາງວິຊາການ ຮາຍວິຊາ AP Program ກາຮເຊື່ອມໂຍງຄວາມຮູ້ ທີ່ເປັນສາກລເຂົາກັບກຸມປໍ່ຄູ່ງທີ່ກັນ ກາຮຈັດກາຮເຮັດກາຮສອນທີ່ເນັ້ນກາຮວິຈີຍແລະພັດນາ ມີຄວາມຮ່ວມມື້ອກາຍໃນເຄືອຂ່າຍ ແລະກາຮແບ່ງຂັ້ນພິສິກສັ່ກະຍຸຫຼວງຂອງນັກເຮັດໃນໂຄງກາຮ ທັ້ງເຮັດພິເສດຖາລົງ ຈຶ່ງສະພາປັດຈຸບັນຂອງກາຮດຳເນັງງານມີຄວາມສອດຄລັ້ງກັບແນວຄົດຂອງ Reis and Renzulli (2010) ໃນເຮືອງຂອງກາຮພັດນາຜູ້ເຮັດແບ່ງສະເໜີມສະໜັງທີ່ປໍ່ຄູ່ງ 3 ຊັ້ນ ເນັ້ນກາຮຈັດກິຈຈະກົມກາຮເຮັດທີ່ສົ່ງສະເໜີມໃຫ້ນັກເຮັດໄດ້ເຮັດຮູ້ແລະແສດງຄວາມສາມາຮັດ ອຍ່າງເຕີມສັກຍາພາຫາງຄວາມຄັນດແລະຄວາມສນິໃຈຂອງແຕ່ລະບຸຄຸລ ສ່ວນ ອຸ່ນໜີ່ ອຸ່ນຮົ່ວງສົ່ງ (2555) ໄດ້ພັດນາຮູ້ປະທາງກາຮເຮັດຮູ້ຄົ່ງປະເທດຂອງຄວາມສາມາຮັດ/ສັກຍາຂອງມຸນຸ່ຍົງ ທີ່ເຮີຍກ່າວ “ປຣີມແທ່ກາຮເຮັດຮູ້” (The Prism of Learning) ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອວ່າ ສັກຍາພາທີ່ ຜ່ອນຍູ່ກາຍໃນຂອງມຸນຸ່ຍົງມີຍູ່ມາກມາຍແຕ່ມັກໄມ່ສາມາຮັດຈາຍແສງໃຫ້ໂຄຮ່ວນ ເຊັ່ນເດືອກກັບ ຄວາມສາມາຮັດທີ່ຍູ່ກາຍໃນເດັກແຕ່ລະຄົນ ມີຄວາມສາມາຮັດແທ່ກາຮເຮັດຮູ້ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເພີ່ງຮອວນເວລາລອດຈາໂອກາສໃນກາຮພັດນາ ຈຶ່ງຄຽງ ນັກກາຮຕິກາຫາ ພ່ອແມ່ ແລະສັງຄົມ ອື່ອ ຜູ້ໃໝ່ ໂອກາສໃນກາຮຈາຍແສງແທ່ກາຮສາມາຮັດຂອງເດັກໃນຮູ້ປະທາງເພາະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

ຂະໜາດທີ່ຜົກກາຮວິຈີຍຂອງ ຈິນຮີ່ຢີ ຕອຫອງຫລາງ (2015) ຕິກາຫາເຮືອງ ສະພາບແລະປໍ່ຄູ່ຫາກາຮໃໝ່ ພັດສູດທີ່ເຮັດໃຫ້ກາຮເຮັດຮູ້ປະເທດສັກຍາສັດວະກິດ ແລະຄົນິຕິສາສັດໃນໂຮງເຮັດໂຍືນບູຮະນະ ສຳນັກງານເຂົ້າພື້ນທີ່ ກາຮຕິກາຫາມັຍມີຕິກາຫາເຂົ້າ 1 ພບວ່າ ຄະນະກະການກາຮບັນຫາຫລັກສູດ ແລະຜູ້ທີ່ເກີ່ວຂ້ອງຕ່າງໃໝ່ ອໍານວຍກາຮວິຈີຍທີ່ຫຼັກສູດແລະມີສ່ວນຮ່ວມໃນກາຮພັດນາຫລັກສູດ ເນື່ອຈາກກາຮວິຈີຍທີ່ ພັດສູດຈະທຳໃຫ້ໂຄຮ່ວນສາມາຮັດວາງແຜນກາຮນໍາຫລັກສູດໃໝ່ໄປໃຫ້ເໜີມສະກັບສະພາບຂອງຜູ້ເຮັດ

ເຈລື້ອສົ່ງ ພົບລຸ່ມ ແລະຄົນະ (2551) ຕິກາຫາເຮືອງ ແນວທາງກາຮພັດນາເດັກແລະເຍວະໜນ ທີ່ມີຄວາມສາມາຮັດພິເສດຖາ: ບທເຮັດຕ່າງປະເທດ ພບວ່າ ແນວທາງໃນກາຮຈັດກາຮຕິກາຫາສຳຫັບ ນັກເຮັດທີ່ມີຄວາມສາມາຮັດພິເສດຖາຂອງທຸກປະເທດມີປ່ຽນຍາຍອ່າຍເດືອກກັບ ອື່ອໄວ້ກັບ ຮະບົບໂຮງເຮັດທີ່ມີມິນໂຍບາຍ One size fits all (ຕັດເສື້ອຂັດເດືອກໃຫ້ທຸກຄົນສົມ) ເພຣະເດັກກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສາມາຮັດພິເສດຖາເປັນເດັກທີ່ມີສັກຍາພາຫັນອີກວ່າເດັກທີ່ມີມິນໂຍບາຍ ກາຮຈັດ ກະບວນກາຮເຮັດຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງ ໂຄງສະໜັງແບ່ງທົດສອບຂອງທຸກປະເທດມັກຈະໃຫ້ໜັກ ດ້ວຍການມາກວ່າຄວາມຄືດສະໜັງສະໜັງ ຮ້ອຍລະ 80 ເຮັດຫລັກສູດປົກຕິໃນຂັ້ນເຮັດປົກຕິທີ່ມີມິນໂຍບາຍ ກາຮພັດນານັກເຮັດທີ່ມີຄວາມສາມາຮັດພິເສດຖາຈະຕ້ອງເນັ້ນກາຮພັດນາຄົນໃຫ້ສອດຄລັ້ງແລະເປັນ ຮະບົບກັບແຜນພັດນາເສເຮ່ອງສູງ ແລະສັງຄົມແທ່ກາຕືອບບັບທີ່ 12 (ພ.ສ. 2560-2564) ນອກຈາກນີ້ ກາຮບັນຫາວິຊາກາຮຍັງໄປສະເໜີມສະໜັງໃຫ້ນັກເຮັດທີ່ມີຄວາມສາມາຮັດພິເສດຖາມີຄວາມເປັນຜູ້ນຳ

และการปรับตัวมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนสามารถใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งพิจารณาจากค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีอุดมการณ์ในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษให้มีความเป็นส่วนนำของประเทศ ด้วยการบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ เข้าไปในการพัฒนา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิวัฒน์ บุญสม (2556) ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของกระบวนการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมด้านสุขภาพของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ พบว่า การเร่งสร้างผู้นำที่มีคุณภาพสูงระดับมาตรฐานโลก จำเป็นต้องสร้าง บ่มเพาะตั้งแต่เยาววัย โดยจัดการศึกษาและสร้างสิ่งแวดล้อมที่เสริมสร้างความรู้ ความสามารถของนักเรียนให้มีความรู้ที่ลึกและแน่น เพียงพอต่อการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดในระดับอุดมศึกษาหรือสูงกว่าขึ้นไป

ด้านผลการวิจัยของยุพา เวียงกมล อั้ดโดดตร ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า การจัดการศึกษาที่ปลูกฝังให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการบูรณาการแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนเข้ากับระบบการศึกษา โดยนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้และ การพัฒนาเพื่อให้ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนใน 4 ด้าน คือ ผลลัพธ์ การเรียนรู้ด้านสิ่งแวดล้อม ผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านสังคม ผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจ และผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านการคิดเชิงระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของ OLSP (1996) พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ (2555) และเพื่องรองรุณ ปรีดีดิลก (2555) ที่อธิบายว่า การจัดการศึกษาที่ปลูกฝังให้นักเรียนสามารถเข้าใจพื้นฐานแนวคิดของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีคุณเป็นศูนย์กลาง ของการพัฒนาอย่างมีดุลยภาพระหว่างมิติทางสิ่งแวดล้อม สังคมและเศรษฐกิจอย่างเกื้อกูลกัน ด้วยการกำหนดเป็นเนื้อหาหลัก หรือสอดแทรกในหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ตลอดจนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนซึ่งมุ่งอย่างเป็นองค์รวม เป็นแนวคิดการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ส่งผลให้นักเรียนสามารถปรับพฤติกรรม เจตคติ ค่านิยม รวมทั้งวิธีชีวิตให้เป็นประชากรผู้มีคุณภาพได้ในอีกทางหนึ่ง

ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดการเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษที่มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดยภาพรวม พบว่า ด้านการวัดและประเมินผล ตลอดจนการบริหารงานวิชาการที่ไปเสริมสร้างให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษมีการคิดขั้นสูงและการแก้ปัญหาอย่างสูง การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แต่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ซึ่ง

ໝາຍຄວາມວ່າ ຜູ້ບໍ່ຮ່າຍສະຖານີກົກຂານີ້ຄວາມຕ້ອງການຈຳເປັນໃນການພັດນາດ້ານການວັດແລະ ປະເມີນພລອຍ່າງເຮັ່ງດ່ວນມາກທີ່ສຸດ ເນື່ອຈາກໃນທາງປະລິບຕິຍັງພບປ່າຍຫາຄວາມໜັບໜັນຂອງ ຮະບບວິນິຈິນຍ ຮະບບການວັດພລ-ປະເມີນພລ ການເຫີບໂອນຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ ອີ່ອພລ ສັນຖີ່ທາງການເຮັນຂອງຜູ້ເຮັນ ຜົ່ງຜູ້ບໍ່ຮ່າຍສະຖານີກົກຈຳເປັນຕ້ອງມີເກລນ໌ ຕັ້ງໜີ້ວັດ ຄວາມສໍາເຮົ່ງ ຕລອດຈົນແນວປະລິບຕິວ່າດ້ວຍການວັດແລະປະເມີນພລນັກເຮັນທີ່ມີຄວາມສາມາດພິເສະ ທີ່ມີມາຕຽບຮູ້ານັ້ນຈົດເຈັນ ເພື່ອໃຫ້ຮ່າຍມາຕຽບຮູ້ານັ້ນການເຮັນຮູ້ ສະຫຼຸບສະຫຼຸບ ຄຸນລັກໝະນະ ອັນພຶ່ງປະສົງຂໍຂອງຜູ້ເຮັນ ແລະແພນຍຸທຄາສຕ່າງອັນພຶ່ງປະສົງຂໍຂອງຜູ້ເຮັນ ສອດຄລົ້ອກກັບພລກາວິຈິຍຂອງ ເຊີຍວັດ ພິບູລຸ່ມ ແລະຄອນະ (2551) ພບວ່າ ທີ່ຜ່ານມາໂຮງເຮັນມີ ການປະເມີນໃນເຊີງປົມມາກກວ່າເຊີງຄຸນກາພ ການວັດແລະປະເມີນພລຍັງໄມ່ສາມາດສະຫຼຸບສະຫຼຸບ ໃຫ້ເຫັນຄົງຄວາມສູນໃຈຕ່າງ ຖ້າ ຮູບແບກການເຮັນຮູ້ ແລະຄວາມຕ້ອງການທາງການສົກຂາຂອງນັກເຮັນທີ່ ມີຄວາມສາມາດພິເສະ ດ້ານ ທິນກຸຕ ອຣດໂກວິທາດຕີ ແລະຄອນະ (2553) ສົກຂາເຮື່ອງ ການພັດນາມາຕຽບຮູ້ານັ້ນການປະເມີນຄຸນກາພາຍໃນສະຖານີກົກທີ່ມີ່ນຸ່ງເນັ້ນການສົ່ງເສົ່າມີເຕີກທີ່ມີ ຄວາມສາມາດພິເສະ ໂຮງເຮັນຈຸພາກຮນຮາຈີວິທາລ້າຍ ພບວ່າ ການພັດນາມາຕຽບຮູ້ານັ້ນ ຕັ້ງປ່ອງໜີ້ໃນ ການຈັດການສົກຂາສໍາໜັກເຕີກທີ່ມີຄວາມສາມາດພິເສະ ແລະການປະເມີນຈະຕ້ອງດໍາເນີນການໂດຍ ຄອນຄຽນ ນັກເຮັນ ແລະຜູ້ເກີ່ວຂ້ອງທຸກຝ່າຍເພື່ອຮ່ວມປະເມີນໃນທຸກໜັນຕອນ

ສ່ວນປະເຕັນການເສົ່າມີສ່ວນໃຫ້ນັກເຮັນທີ່ມີຄວາມສາມາດພິເສະມີການຄິດຂັ້ນສູງແລະ ການແກ້ປ່າຍໜຸ່ງສູ່ການພັດນາທີ່ຍັ້ງຍືນນັ້ນ ທີ່ຜ່ານມາການບໍ່ຮ່າຍງ່າຍໃໝ່ສາມາດພັດນາ ຜູ້ເຮັນໃນດ້ານນີ້ໄດ້ມາກເທົ່າທີ່ຄວ່າ ເນື່ອຈາກຫລັກສູ່ຕ່າງໆ ແລະມີສາມາດນຳໄປໃຊ້ໄດ້ຈິງ ການສ້າງກາຄີເຄື່ອງຂໍ້າຄວາມຮ່ວມມື່ອໃນການສົ່ງເສົ່າມີ ສັນບັນຫາທາງວິຊາການແລະການຕິດຕາມພລ ໄນມີ່ວ່າງີ້ ຄຽມ ອາຈາຍ ແລະບຸຄຸລາການທາງການສົກຂາທີ່ມີຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດສູງມີຈຳນວນໄມ່ເພີ່ຍ ພວຍແລະຫັດທັກໝະໃນການສອນການຄິດຂັ້ນສູງ ຈບປະມານ ສື່ອ ອຸປະນົມການເຮັນການສອນແລະ ທຽບພາກມີ່ໄມ່ເພີ່ຍພວ ຕລອດຈົນການສ້າງຄວາມເຂື່ອມຕ່ອງຮະດັບການສົກຂາໃນຮະດັບອຸດນີ້ສົກຂາ ໃນຮູບແບກຂອງໜີ້ທາງພິເສະຍັງຍຸ້ນໄວງຈຳກັດ (ທິການ ແຂມຄື, 2554; ພ້ອມທີ່ ປັບປຸງທີ່, 2551; ເລກທີ່ການສະກາກສົກຂາ, 2554)

ສໍາໜັກສະກາພປັບປຸງຈົບນັ້ນ ສະກາພທີ່ພື້ນປະສົງ ແລະຄວາມຕ້ອງການຈຳເປັນໃນການບໍ່ຮ່າຍ ການວິຊາການຕາມແນວຄິດການເສົ່າມີສ່ວນໃຫ້ນັກເຮັນທີ່ມີຄວາມສາມາດພິເສະມຸ່ງສູ່ ການພັດນາທີ່ຍັ້ງຍືນ ຈາກການວິເຄາະຫຼືສະກາພແວດລ້ອມກາຍນອກໂດຍກາພຣວມ ພລກາວິຈິຍ ພບວ່າ ສະກາພແວດລ້ອມກາຍນອກທີ່ເຂົ້າຕ່ອງການບໍ່ຮ່າຍງ່າຍໃໝ່ສາມາດພິເສະມຸ່ງສູ່ການພັດນາທີ່ຍັ້ງຍືນມາກທີ່ສຸດ ພິຈາລານາຈາກດ້ານທີ່ມີຄ່າດ້ານນີ້

ความต้องการจำเป็นตั้งที่สุด ได้แก่ สภาพเทคโนโลยี ซึ่งหมายความว่า ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการสื่อสาร เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น เป็นประเด็นที่ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นโอกาสที่ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการค้นคว้า แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ทุกที่ทุกเวลา เป็นการเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ จุดประกายความคิดและจินตนาการใหม่ ๆ สอดคล้องกับผลการวิจัยของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สวท.) (2550) ที่ศึกษาเรื่อง รูปแบบการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแบบชั้นเรียนพิเศษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตามแนวทางของ สวท. และสสส. กรมสุนทร (2555) ที่ศึกษาเรื่องครุไทยกับ ICT พบว่า การสนับสนุนด้านการจัดมาตรฐานห้องเรียน ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์เพื่อเป็นแหล่งสื่อสาร ทดลองโครงการของนักเรียน ตลอดจนการพัฒนาสมรรถนะด้าน ICT สำหรับครูตามมาตรฐานระดับสากลในฐานะผู้เรียนรู้เกี่ยวกับ ICT และในฐานะผู้สอนด้วย ICT สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายเป็นสื่อการสอนผ่านระบบ ICT และสื่ออินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของโรงเรียน

ขณะที่สภาพแวดล้อมภายนอกที่ไม่เอื้อต่อการบริหารงานวิชาการตามแนวคิด การเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนมากที่สุด พิจารณาจากด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด ได้แก่ สภาพสังคม ซึ่งหมายความว่า ระบบการศึกษา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี คุณภาพชีวิต สภาพกราะและสังคม และชุมชนโดยรอบโรงเรียน รวมถึงปัญหาของสังคม ล้วนมีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา ซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เฉลิมศรี พิบูลชน และคณะ (2551) พบว่า การจัดการศึกษา สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษมากได้รับการต่อต้านจากสังคมที่เข้าใจว่าเด็กกลุ่มนี้ฉลาดอยู่แล้วจึงไม่จำเป็นต้องดูแลมากนัก อีกทั้งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร และงบประมาณเป็นผลทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในการเข้าถึงบริการ มีการจำกัดจำนวนนักเรียนและสาขาวิชาในระบบพิเศษ นอกจากนี้โปรแกรมพิเศษที่มีการดำเนินการมักจำกัดอยู่เพียงสาขา ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ทำให้ผู้มีความสามารถพิเศษในสาขาอื่น ๆ ขาดโอกาสที่จะได้รับการพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพ ดังนั้น ทุกประเทศจึงเห็นความจำเป็นที่ต้องสร้างความตระหนักรู้และส่งเสริมให้สังคมในทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กกลุ่มนี้ รวมทั้งภาครัฐควรจัดการศึกษาที่ขยายไปในสาขาอื่น เช่น สาขatechnology สารสนเทศ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศิลปะ และอื่น ๆ

ຂໍ້ເສນອແນະ

1. ຂໍ້ເສນອແນະເພື່ອນຳພັດກາວິຈີຍໄປໃໝ່

1.1 ກະທຽວສຶກຂາບີກາຄວຽກການດ້ານກາວິຈີຍ ແລະມາຕຣູານດ້ານກາວິຈີຍ ແລະປະເມີນຜລສໍາຫຼັບນັກເຮັດວຽກທີ່ມີຄວາມສາມາດພິເສດໃຫ້ແກ່ສັນຕິກຳທີ່ໜັດເຈັນ ເນື່ອຈາກຜລກາວິຈີຍພບວ່າ ກາວິຈີຍແລະປະເມີນຜລ ເປັນດ້ານທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການຈຳເປັນສູງທີ່ສຸດ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຄວາມຝຶກສ້າງກລໄກທີ່ເປັນຮະບບ ສາມາດສັນນູນໃຫ້ສັນຕິກຳແລະໜ່ວຍງານທີ່ເກີຍວ້ອງໄດ້ມືອງຄໍຄວາມຮູ້ໃນເຮືອມາຕຣູານການສຶກຂາ ແກ່ນທີ່ກາວິຈີຍແລະປະເມີນຜລກາວິຈີຍພບວ່າ ກາວິຈີຍຮັບຜົນການຮັບຜົນການກ່າວກວ່າປັກຕິ ເປັນກາວສ້າງຮັບຮັບການທັງຄວາມຄົດຮະດັບສູງ ແລະທັກະະເພາະສາຂາມາກວ່າປັກຕິ ເປັນກາວສ້າງຄວາມພຽມໃຫ້ໜ່ວຍງານໄດ້ມີແນວປົງປົກຕິ ມີຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົາໃຈໃນການບໍລິຫານດ້ານກາວິຈີຍແລະປະເມີນຜລ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດດໍາເນີນການຈັດການສຶກຂາໄດ້ອ່າງມີປະສິທິພາບແລະຄຸກຕ້ອງຕາມໜັກການ

1.2 ຜູ້ບໍລິຫານສຳນັກງານເຂົ້າເປັນທີ່ການສຶກຂາ ຜູ້ບໍລິຫານສຳນັກງານຄະນະກ່ຽວກົດການສຶກຂາຂັ້ນພື້ນຖານ (ສພຖ.) ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານສັນຕິກຳຄວຽກສ່າງເສີມໃຫ້ສັນຕິກຳມີການພັນນາຫລັກສູ່ ແລະການຈັດການເຮັດວຽກຮອນ ຩີວີໂປຣແກຣມທີ່ຈະຈັດໃຫ້ເປັນພິເສດສໍາຫຼັບນັກເຮັດວຽກທີ່ມີຄວາມສາມາດພິເສດໃຫ້ມີຄວາມຫລາກຫລາຍ ທ້າທາຍ ສາມາດນຳໄປໃໝ່ໄດ້ຈິງເນັ້ນການບູ້ຮັນການສາສຕ່ງຕ່າງ ພົມ ເຂົ້າໄປໃນການຈັດການເຮັດວຽກຮູ້ ໂດຍເຂົ້າໃຈການຈັດການເຮັດວຽກຮູ້ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜລັບຜົນການເຮັດວຽກຮູ້ດ້ານເຕຣະບູກົງຈົບ ຜລັບຜົນການເຮັດວຽກຮູ້ດ້ານການຄົດເຊີງຮະບບ ຜລັບຜົນການເຮັດວຽກຮູ້ດ້ານສັ່ນຄົມ ແລະຜລັບຜົນການເຮັດວຽກຮູ້ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຕາມລຳດັບ ເນື່ອຈາກຜລກາວິຈີຍ ພບວ່າການບໍລິຫານວິຊາກາເພື່ອໃຫ້ນັກເຮັດວຽກມີຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດແລະທັກະະດ້ານການຄົດຂັ້ນສູງແລະການແກ່ປໍ່ມາຫຼຸ່ມສູ່ການພັນນາທີ່ຍິ່ງຍືນ ເປັນດ້ານທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການຈຳເປັນສູງທີ່ສຸດ ທັ້ນນີ້ໃນດ້ານຜູ້ສອນຄວາມມີການເສີມສ້າງໜຸ່ມໜຸ່ນແໜ່ງການເຮັດວຽກຮູ້ທາງວິຊາພົບອອກຄຽງ ມີການປະໜຸນແລກເປີ່ຍນຄວາມຄົດເຫັນ ມີການຈັດຝຶກອບຮມ ສັນນາເຊົ່າປົງປົກຕິການ ມີການຈັດການນິເທັກສາໃນອ່າງເປັນຮະບບ ມີການສັນນູນການຈັດທຳຕັ້ງປ່ອງໜີ້ຂອງ “ການຄົດ...” ພຽມທັ້ນຈັດທຳຕັ້ງປ່ອງໜີ້ທີ່ແສດງລັກຂະນະສຳຄັນຂອງການຈັດການເຮັດວຽກແບບບູ້ຮັນການ “ການຄົດ...” ໃນທຸກມິຕີ ໃນດ້ານຜູ້ເຮັດວຽກສ່າງເສີມການພັນນາຈັດສັກພະແວດລ້ອມທັ້ງທາງດ້ານກາຍກາພ ແລະດ້ານຈິຕິວິທີຢາໄທເອົ້ວຕ່ອງພັນການທັງການການຄົດຂອງຜູ້ເຮັດວຽກ ສັນນູນການສ້າງຄວາມຮ່ວມມືກັບກາຄີເຄືອຂ່າຍຕ່າງ ພົມ ທັ້ນ

ในประเทศไทยและต่างประเทศ ทรัพยากร และสื่อการเรียนรู้ที่ท้าทาย เหมาะสม อันจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ที่เข้มแข็งนำไปสู่การพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพทางวิชาการให้แก่ ผู้เรียน ซึ่งจะเป็นผลผลิตของการเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาด้วยการบูรณาการแนวคิด การพัฒนาที่ยั่งยืนเข้ากับระบบการศึกษา

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ควรให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมภายนอกด้าน สังคม เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า สภาพสังคมมีผลต่อการบริหารงานวิชาการตามแนวคิด การเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนมากที่สุด ดังนั้น จึงควรมีการสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของสังคม โดยสร้างการมีส่วนร่วมของ ห้องถิน จัดบริการทางวิชาการ การวิจัยและพัฒนาความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ การประชุม และสัมมนาเผยแพร่ผลงานทางวิชาการสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษขึ้นอย่าง สม่ำเสมอ จัดตั้ง รวบรวมกองทุนที่ส่งเสริมและให้การสนับสนุนนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในสาขาที่เป็นความต้องการของรัฐ โดยคำนึงถึงความหลากหลายของสาขาวิชาที่จะช่วย พัฒนาประเทศและสังคม เพื่อให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนา ประเทศตามสาขาที่เรียนมาอย่างแท้จริงต่อไป นอกจากนี้ควรมีการจัดตั้งหน่วยงาน หรือ สร้างระบบที่ให้การช่วยเหลือ พัฒนาและเสริมสร้างอารมณ์-สังคมให้แก่นักเรียนที่มี ความสามารถพิเศษที่มีประสิทธิภาพ อาทิ การพัฒนาและเสริมสร้างอารมณ์-สังคมทั้งใน และนอกโรงเรียน สังคมเพื่อการอยู่ร่วมกับผู้อื่น สังคมเพื่อการอุทิศตนเพื่อสังคม การจัดกิจกรรม สังคมที่เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างผู้สอน และผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เกี่ยวกับการวินิจฉัย บำบัดและจัดกิจกรรมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ ตลอดจนมีการประสานงาน ให้คำแนะนำ กับผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนาด้านอารมณ์-สังคมของผู้มีความสามารถ พิเศษ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารงานด้านการวัดและประเมินผล การจัดการศึกษาของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า การบริหารงาน วิชาการด้านการวัดและประเมินผลมีความต้องการจำเป็นอย่างเร่งด่วนมากที่สุด ดังนั้น การพัฒนามาตรฐานด้านการวัดและประเมินผลให้มีความแตกต่างหลากหลายตามวัตถุประสงค์

ແຕ່ມີຄຸນພາພະດັບເດືອກັນ ມີເກນົ້າ ຕ້າວີ້ວດຄວາມສໍາເຮົ່ງ ຕລອດຈນແນວປົງປົງຕົວວ່າດ້ວຍກວດ
ແລະປະເມີນຜລທີ່ຂັດເຈນຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນຢື່ງ ເພື່ອສ້າງມາຕຽນການຈັດການສຶກຫາທີ່ເໝາະສົມ
ກັບສພາທາກການສຶກຫາແລະບຣິບທິນປັຈຈຸບັນ

2.2 ການສຶກຫາໃນຄຣັງນີ້ເປັນການສຶກຫາສພາພປ່າຈຸບັນ ສພາທີ່ພຶ່ງປະສົງ
ແລະຄວາມຕ້ອງການຈຳເປັນຂອງການບຣິຫາຮາງວິຊາກາຣຕາມແນວຄິດກາຣເສຣິມສ້າງຄຸນພາພ
ນັກຮຽນທີ່ມີຄວາມສາມາດພິເສະນຸ່ງສຸກາພັດນາທີ່ຍິ່ງຍິ່ນ ຜົ່ງຜລກວິຈັຍພບວ່າ ມີຄ່າເນັ້ນຂອງ
ດັ່ງນີ້ຄວາມຕ້ອງການຈຳເປັນທີ່ໄໝແຕກຕ່າງກັນມາກ ດັ່ງນັ້ນກວິຈັຍໃນຄຣັງຕ່ອໄປຈົງກວິຈັຍກ
ສຶກຫາອື່ນ ພົມເຕີມ ເຊັ່ນ ເຖິງກວິຈັຍແບບກວິຈັຍເຊື່ອນາຄຕ ເພື່ອເປັນທາງເລືອກຫຼືອ
ແນວໂນມທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ຂອງການດຳເນີນງານໃນອາຄຕອຍ່າງເປັນຮະບບ

2.3 ການສຶກຫາໃນຄຣັງນີ້ ສຶກຫາເພພະປະຊາກໂຮງເຮັນໃນໂຄຮກຮ້າງເຮັນ
ພິເສະວິທາສາສຕຣ ຄົນຕາສຕຣ ເທົ່ອໂລຍແລະສິ່ງແວດລ້ວມະດັບມະຍົມສຶກຫາຕອນປລາຍໃນ
ສພາສຶກຫາ ສັງກັດສຳນັກງານຄນະກຣມກາກກາສຶກຫາຂັ້ນພື້ນຖານ (ສພຖ.) ກະທຽວສຶກຫາອີກາຣ
ເທົ່ານັ້ນ ຜົ່ງຜລກວິຈັຍ ພບວ່າ ຈະສາມາດນຳມາປະຢຸກຕີໃຫ້ໄດ້ໃນວິຈັດ ດັ່ງນັ້ນກວິຈັຍ
ໃນຄຣັງຕ່ອໄປ ຄວາມທຳການສຶກຫາວິຈັຍໃນກລຸ່ມນັກຮຽນທີ່ມີຄວາມສາມາດພິເສະໃນສາຂາອື່ນ ແລະ
ສພາສຶກຫາສັງກັດອື່ນ ເພື່ອເປັນປະໂຍ່ນໃນກວາຍຮູ້ການພັດນາຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດພິເສະ
ໃກ້ກ້າວງຂວາງຢື່ງໜີ້

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

จำจุรี จำเมือง. (2552). คู่มือเตรียมสอบผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา.

กรุงเทพมหานคร: เจริญดีมั่นคง.

จันรีย์ ตอทองหลาง. (2015). การศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรห้องเรียนพิเศษ วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในโรงเรียนโยธินบูรณะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีรยมศึกษา เขต 1. *Online Journal of Education (OJED)*, 10(4), 14-26.

จิรศักดิ์ สุรังคพิพรรณ์. (2554). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: ทริปเพล เอ็มดูเคชั่น.

เฉลี่ยภาครี พิบูลชล และคณะ. (2551). แนวทางการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ: บทเรียนต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: ออฟเข็ท.

ที่นิยม porrakonwirachart, ดุษฎี โยเหลา, อรพินทร์ ชูชุม, และไพรัชัย พิทักษ์สาลี. (2554). การพัฒนามาตรฐานการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษ โรงเรียนจพารณราชวิทยาลัย.

วารสารพุทธิกรรมศาสตร์, 17(2), 37-52.
ทิศนา แคมมานี. (2554). ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ: การบรรยายในการจัดการเรียนรู้.

การสารราชบัณฑิตยสถาน, 36(2), 188-204.
คงชัย ชิวปรีชา. (สิงหาคม, 2555). กรอบแนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร กิจกรรมการเรียน การสอน และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับนักเรียนในโครงการห้องเรียนพิเศษ วิทยาศาสตร์. ใน การประชุมผู้แทนเครือข่ายโครงการห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์. การประชุมจัดโดยสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, กรุงเทพมหานคร.

นิวัฒน์ บุญสม. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของกระบวนการ
แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์เพื่อล่อส่งเสริมนวัตกรรมด้านสุขภาพของนักเรียนที่มี
ความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ไม่มีไดตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.

ปรียาพร วงศ์อนุตตรโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร:
ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ผดุง อารยะวิญญู และคณะ. (2551). การสอนเด็กปัญญาเลิศ. กรุงเทพมหานคร: เจ.เอ็น.ที.

ພຖາກ່າວ ສີຣິບຣຣນພິກ້າກ່າວ. (2555). ກາຣຈັດກາຣຄືກ່າວເພື່ອກາຣພັນນາທີ່ຍິ່ງຍືນ: ພື້ນຫຼັກກາຣຄືກ່າວ
ດ້ານເຄຣະຫຼັກຈິລັງຄມ ແລະລົ້ງແວດລ້ອມ (ພິມພົກຮ້າງທີ່ 3). ກຽມເທັມຫານຄຣ: ໄກສັນພັນນົງ.

ພຣະພຣມຄຸນາກຣນ (ປ.ອ.ປຢູຕໂຕ). (2552). ກາຣພັນນາທີ່ຍິ່ງຍືນ (ພິມພົກຮ້າງທີ່ 10).

ກຽມເທັມຫານຄຣ: ສຫອຣຣມິກ.

ພໜົນທີ່ ປລອດຖາກ່າວ. (2551). ກາຣພັນນາອັຈອຣີກາພຂອງນັກເຮັຍນໂດຍໃຫ້ກລູທົກເຄື່ອງໜ່າຍ
ກາຣມີລ່ວນຮ່ວມ ໂຮງເຮັຍນອຳນາຕົມພານີ້ກຸລ ປີກາຣຄືກ່າວ 2549-2550.

ກະບົບ: ໂຮງເຮັຍນອຳນາຕົມພານີ້ກຸລ.

ເພື່ອງອຽນ ບຣີດີຕິລກ. (2555). ກາຣພັນນາທີ່ຍິ່ງຍືນໃນວິທີ່ຊີວິຫາວເບອຣລິນ.

ວາງສາຣພຸດຕິກຣມຄາລສຕຣ. 18(2), 31- 40.

ຢູພາ ເວີຍັກມລ ອັດໂດດດຣ. (2554). ກລູທົກເບຣີຫາວິຊາກາຣຂອງສຕານຄືກ່າວຂັ້ນພື້ນຫຼັກ
ເພື່ອລ່ວ່ມເສຣີມກາຣພັນນາທີ່ຍິ່ງຍືນ (ວິທານີພົນຮົກຮຸສາສຕຣດຸຈຸກີບັນທຶກ ໄມໄດ້ຕີພິມພົກ).

ຈຸພາລົງກຣນມໍາຫວິທາລ້າຍ, ກຽມເທັມຫານຄຣ.

ຮສສຸຄນົງ ມກຣມນີ. (2555). ຄຽມໄທຍກັບ ICT: ບທຄວາມພິເສດຍໃນເອກສາຣປະກອບກາຣປະຊຸມ
ທາງວິຊາກາຣຂອງຄຽມສກາ ປະຈຳປີ 2556. ກຽມເທັມຫານຄຣ: ສຳນັກງານເລຂາອີກາຣຄຽມສກາ.

ວສັນ ປຸ່ນພລ. (2551). ກາຣພັນນາຕົວປົງໜີ້ຄຸນລັກໜະນັກເຮັຍນທີ່ມີຄວາມສາມາຮັດ
ທາງວິທາຄາລສຕຣ: ກາຣປະຍຸກຕີໃຫ້ຮະເບີຍບວິຈີແບບພລານວິທີ່
(ວິທານີພົນຮົກຮຸສາສຕຣດຸຈຸກີບັນທຶກ ໄມໄດ້ຕີພິມພົກ). ມາຫວິທາລ້າຍເຮັດວຽກ, ພິຊຸໂລກ.

ສມານ ວິຫວາງມີ. (2551). ກາຣບີຫາກາຣຄືກ່າວສມ້າຍໃໝ່: ແນວດີດ ຖຸກງົງ ແລະກາຣປົງປັດ
(ພິມພົກຮ້າງທີ່ 3). ອຸບລາຮ່ານີ: ອຸບລົກຈອວີເຊີ.

ສຕາບັນສ່ງເສຣີມກາຣສອນວິທາຄາສຕຣແລະເທັກໂນໂລຢີ. (2556). ແນວກາຣຈັດກາຣເຮັຍນຮ້າ
ໂປຣແກຣມເສຣີມ ພສວທ. ສໍາຫັບຜູ້ມີຄວາມສາມາຮັດພິເສດຍທາງວິທາຄາສຕຣ ຄລົມຄາລສຕຣ
ແລະເທັກໂນໂລຢີ. ກຽມເທັມຫານຄຣ: ຕຣີບູຮົນຄອມພິວເຕອວ-ກາຣພິມພົກ.

ສຕາບັນສ່ງເສຣີມກາຣສອນວິທາຄາສຕຣແລະເທັກໂນໂລຢີ. (2550). ຮູບແບບກາຣພັນນາແລະ
ສ່ງເສຣີມຜູ້ມີຄວາມສາມາຮັດພິເສດຍທາງວິທາຄາສຕຣແລະເທັກໂນໂລຢີແບບຂັ້ນເຮັຍນພິເສດຍ
ຮະດັບມັກຍົມຄືກ່າວຕອນປລາຍຕາມແນວທາງຂອງສຕາບັນສ່ງເສຣີມກາຣສອນວິທາຄາສຕຣ
ແລະເທັກໂນໂລຢີ. ກຽມເທັມຫານຄຣ: ຕຣີບູຮົນຄອມພິວເຕອວ.

ສຳນັກງານຄະກຣມກາຣສ່ງເສຣີມກາຣພັນນາເຕັກແລະເຢາວໜ່າງແໜ່ງໜ່າຕີ. (2554).

แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2555–2559. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2554). รายงานการวิจัยรปแบบการจัด

การศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ. กรุงเทพมหานคร: รัตนพรชัย.

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2556). วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

และนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน. ปทุมธานี:

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ.

สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา. (2554). การพัฒนามาตรฐานการศึกษาสำหรับ

ผู้มีความสามารถพิเศษ. กรุงเทพมหานคร: ออฟเช็ต.

อุษณีย์ โพธิสุข. (2541). รายงานการวิจัยประกอบการร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2541 ประเด็นสำหรับการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ.

กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

อุษณีย์ โพธิสุข. (2543). แผนที่การพัฒนาอัจฉริยภาพเด็ก. กรุงเทพมหานคร:

มูลนิธิสเดศรี ศฤทธิ์วงศ์.

อุษณีย์ อนุรุทธวงศ์. (2555). การเสาะหา/คัดเลือกผู้มีความสามารถพิเศษ.

กรุงเทพมหานคร: อินทร์มน.

ภาษาอังกฤษ

Betts, G. (2009). *Gifted education*. College of Education and Behavioral Science, University of Northern Colorado, USA.

Fry, H., Ketteridge, S., & Marshall, S. (2009). *A handbook for teaching and learning in higher education: Enhancing academic practice* (3rd ed.). NY: Taylor & Francis.

Gagne, F. (2004, December). Transforming gifts into talents: The DMGT as a developmental theory. *High Ability Study*, 15(2): 119-147.

Ontario Learning for Sustainability Partnership (OLSP). (1996). *Learning for sustainability: Essential outcomes and classroom learning strategies*. Toronto: OLSP.

Reis, S. M., & Renzulli, J. S. (2010). *The three-ring conception of giftedness: A developmental model for creative productivity*. In R. J. Sternberg & F. Davidson (Eds.), *Conceptions of giftedness*. Cambridge, London: Cambridge University Press.

Sternberg, J. (2004). *Definitions and conceptions of giftedness*. California: Corwin Press.

UNESCO. (2005). *Working paper: Asia- Pacific regional strategy for education for sustainable development* (2nd ed.) Bangkok: UNESCO Bangkok.

U.S. Department of Education. (1993). *National excellence: The case for developing America's talent*. Washington, D.C.: Government Printing Office.

.....

ຜູ້ເຂົ້ານ

ນາງພຣມຮຣນ ຮຣມຮຣາດາ ນິສີຕຸດໆ ຊົງລົງບັນທຶກສາວິຊາບຣິຫາກກາຮັກກົກ່າ
ການວິຊານໂຍບາຍ ການຈັດກາຮັກກົກ່າ ແລະ ຄວາມເປັນຜູ້ນໍາທາງກາຮັກກົກ່າ ຄະະຄຽມສັນຕະກຳ
ຈຸພາລັງກຣນົມທາວິທຍາລ້າຍ ອື່ມເລ : pornphand@gmail.com

ຜູ້ຂ່າຍສາສຕຣາຈາກຍ໌ ດຣ.ປອນສິນ ວິເສເຄີຣີ ອາຈານ໌ສາວິຊາບຣິຫາກກາຮັກກົກ່າ
ການວິຊານໂຍບາຍ ການຈັດກາຮັກກົກ່າ ແລະ ຄວາມເປັນຜູ້ນໍາທາງກາຮັກກົກ່າ ຄະະຄຽມສັນຕະກຳ
ຈຸພາລັງກຣນົມທາວິທຍາລ້າຍ ອື່ມເລ : v.pongsin@gmail.com

ສາສຕຣາຈາກຍ໌ ດຣ.ພຽງທີ່ ສີຣິບຣນພິກ້າກ່າ ອາຈານ໌ປະຈຳສາວິຊາບຣິຫາກກາຮັກກົກ່າ
ການວິຊານໂຍບາຍ ການຈັດກາຮັກກົກ່າ ແລະ ຄວາມເປັນຜູ້ນໍາທາງກາຮັກກົກ່າ ຄະະຄຽມສັນຕະກຳ
ຈຸພາລັງກຣນົມທາວິທຍາລ້າຍ ອື່ມເລ : pruet.s@chula.ac.th

ໝາຍເຫດຖຸ: ຈານວິຈັນໄ້ຮັບສັນບສຸນທຸນ 90 ປີ ຈຸພາລັງກຣນົມທາວິທຍາລ້າຍ ກອງທຸນຮ້າດາກິເຊກສມໂກຂ